

gurd și tot așa, bocește, gratis, venim transportați acasă.

Nici n'ai vreme să te hodinești după drumul dela Sibiu și vine altă telegramă după delegați, pentru Bălgărad.

Uite ici: pe poimâne, să plecăm 10 oameni. Și plecăm.

— Bine, Nene Tomo, dar asta se cheamă, că dumneavoastră delegații cu politica sunteți cu toate partidele!

— Păi așa-i, cum sici dumneata. Nu sunt toți domni ai noștri? De ce să nu le facem plăcerea? Mai ales că noi, ăștia, delegații, cunoaștem răndu și știm cum să strigăm: ura, trdiască. Domni au lipsă de noi. De ce să nu-i ajutăm? Nu trăim noi împreună și cu unii și cu alții? De ce să piardă vremea toate răndurile de oameni din sat? Ce s'ar alege de plugărie? Așa, facem noi, o seamă, meseria asta a politice, iar satu își vede de treabă, că secerea, coasa, îmblătitul nu așteaptă.

— Și domni dela partide știu că același oameni vă duceți și la București, și la Sibiu și la Bălgărad?

— Cei mici știu, cum să nu știe. Lor le trebuie delegați, cioreci, număr. Incolo cine își mai bate capu cu noi, că de părerile noastre cine-i dornic? Ce-am și putea noi descurca cu părerile noastre?

Eu am tăcut. Iar Nenea Toma Buhai a plecat în sat, să-și adune diligații pentru marea manifestație de partid din orașul... cutare.

O fi așa, pretutindeni?

Sărbătoarea călugărițelor dela Blaj. Luni, 21 Iulie, a fost zi de mare bucurie pentru călugărițele din Congregația sf. Maria din Blaj. În timpul sf. slujbe sărbătorii slujită de I. P. Sf. Sa Valeriu Tralan Frențiu, episcopul Orășii, au depus voturi pe vleață 5 surori. Alte 5 au depus voturi simple, pe 3 ani iar 18 au fost învesmântate.

Dăm aici numele nouilor surori:

Cari au depus voturile perpetue: Sora I-melda (Ileana Carpa) din Copand-Turda; Sora Gemma (Matilda Dragoș) din Pișcari-S. Mare; Sora Olimpia (Valeria Tulba) din Pișcari-S. Mare; Sora Vincenția (Emilia Chiș) din Chișfalău-Sălaj; Sora Pia (Maria Crișan) din Cluj.

Cari au depus voturile vremelnice (pe trei ani): Sora Ambrozia (Anastasia Moldovan) din Petrești de sus-Turda; Sora Sofia (Elena Mureșan) din Someșeni-S. Mare; Sora Eufrosina (Lucreția Bercheșan) din Bercheș-Cluj; Sora Ștefania (Ana Silaghi) din Marca-Sălaj; Sora Oresta (Maria Pop) din Șopteriu-Mureș.

Postulantele cari au fost învesmântate: Firona Avram (Sora Vianea) din Mintiu-român-Năsăud; Mariana Cârliș (Sora Tașiana) din Iași; Cotta Emilia (Sora Lazarina) din Suseni-Mureș; Cheța Maria (Sora Bonifacia) din Lac-Cluj; Căpușan Ana (Sora Vasilia) din Mănăștur-Cluj; Dărăban Victoria (Sora Adriana) din Sușca-Năsăud; Domuț Marla (Sora Benedicta) din Necopol-S. Mare; Holovciuc Maria (Sora Francisca) din Cernăuși; Jalluris Marla (Sora Gabriela) din București; Man Maria (Sora Monica) din Cacova-Alba; Moldovan Varvara (Sora Egidia) din Budacu de sus-Năsăud; Oșiel Elisabeta (Sora Antonia) din Mesentea-Alba; Pașca Elena (Sora Cornelia) din Bala-Mare-S. Mare; Pop Florica (Sora Grigoriană) din S. Mare-S. Mare; Platan Raveca (Sora Agneza) din Mintiu-Român-Năsăud; Sabău Marta (Sora Simlona) din Arhiud-Alba; Raica Emilia (Sora Cipriana) din Galda de Jos-Alba; Zolcaș Raveca (Sora Damiana) din Jutela-Sălaj.

Creșterea copiilor

Una dintre cele mai de frunte datorii ale soților de căsătorie este creșterea copiilor. În clipita când Dumnezeu a permis ca din dragostea a doi soți de căsătorie să se nască un copil, căruia i-a dat sufletul său, pe acesta l-a încredințat grijei lor, așa că ei răspund atât de sufletul cât și de trupul odraslei lor.

Încă de când a simțit mai întâiu fiitarea mamă că în pântecul ei s'a zămislit om nou, ea are datoria să-l ferească de toate relele, să nu se supere prea mult, să fie mai mult veselă, să nu privească chipuri, oameni și animale urite, să nu citească romane sensaționale, să fie cu gânduri cât mai curate, cu frica lui Dumnezeu și cu credință, pentru că foarte multe din gândurile și simțimentele mamei rămân întipărite pentru vecie în sufletul copilului pe care-l poartă în pântec.

Va griji în special fiitarea mamă, nu cumva, din negrija ei, să se întâmple cumva o lepădare a copilului încă nedevoltat deplin, ceea ce este nu numai păcat, — omor prin imprudență, ci și o mare primejdie pentru mamă, din care se poate alege chiar cu moartea.

În caz că s'ar întâmpla o astfel de nenorocire, părinții să se îngrijească neapărat ca acel copil, deși nedevoltat și poate încă nici mort deplin, să fie botezat condițional, nu cumva să se prăpădească, de astă dată din vina lor, și sufletul copilului.

Ou atât mai mare păcat este bineînțeles și numai gândul de a-și ucide, prin orice fel de mijloace, ea însăși copilul, încă fiind în pântecul ei, pentru că acest gând ori faptă ar fi călcarea vădită a poruncii: »Să nu ucizi!»

Îndată ce s'a născut copilul, părinții se vor îngriji de botezul cât mai neîntârziat a copilului, care botez nu e bine să se amâie mai mult de 8 zile, pentru că s'ar putea întâmpla ca să moară fără de veste, ceea ce tot părinților li-s'ar imputa ca păcat. De aceea tatăl se va îngriji ca până-n ziua botezului să fie în casă pururea un pahar cu apă și, în caz de nevoie, tatăl însuși să toarne apa pe creștetul copilului, să aibă de gând să facă ceea ce face biserica și să spună în același timp cuvintele: »*Botează se robul lui Dumnezeu... în numele Tatălui și al Fiului și al Spiritului Sfânt, amin, acum și pururea și în vecii vecilor, amin*». Să bage însă bine de seamă, nu cumva să greșească vreun cuvânt, că atunci copilul rămâne nebotezat.

Mama are apoi datoria să-și alăpteze copilul ea însăși, să nu-i bage doică, nici să nu-l nutrească artificial. Amândouă aceste feluri de nutriție a copiilor mici sunt foarte primejdioase pentru ei și-le pot pricinui chiar moartea. Se mai poate întâmpla apoi ca, având cu vremea copilul anumite năravuri rele ori devenind cu vremea bolnăvicios și slăbuț ori chiar murind, să-și bage de vină mama, punându-și

întrebarea, că oare nu ea poartă vina la toate acestea.

Laptele de mamă este atât de prețios, încât e mai mult vrednic decât orice medicină. De aceea trebuie să-și alăpteze fiecare mamă ea însăși copilul. Alăptarea de altfel are mare însemnătate și pentru sănătatea mamei, pentru că prin alăptare se fac schimbări foarte de seamă în trupul femeii și atâta vreme cât alăptează femeia nu este supusă la o nouă sarcină, ceea ce ar fi rău mai ales pentru viitorul copil, pentru că copiii născuți așa după oală sunt de regulă foarte slabi și mor iute.

În ce privește educația (creșterea) sufletească a copilului, părinții vor împlini înainte de toate cele spuse de sf. apostol Pavel în epistola sa către Efeseni (6, 4): »*Și, voi părinți, nu vă întăriți pe fiii voștri întru mânie, ci-i creșteți întru învățatură și certarea Domnului*«. Mai ales trebuie să-i feriți de furt, beutură, fumat, nerușinare și călcarea poruncii a șeasa dumnezeștești.

Să nu uitați apoi că sunteți înainte de toate creștini uniți și că »*aceasta este voia lui Dumnezeu, sfântirea voastră*« (I. Tesalonieni 4, 3). Prin urmare încercați a vă îndrepta pe voi însăși și astfel a vă sfinti. Aceasta însă o puteți face mai ușor prin citirea gazetelor și cărților creștine, și prin înscrierea în membri reuniunilor creștine. Astfel purcând, veți ține poruncile și veți deveni de sigur cetățeni ai raiului.

Părintele Iuliu

Mai este cinste și omenie?

Cu adevărat: Mai este astăzi cinste și omenie? E o întrebare care zilnic ne vine pe buze, iar răspunsul e tot mai întunecat, mai dureros. Se strică lumea de te îngrozești.

Să vedeți ce durere avem noi aici, la foaie, cu cinstea și omenia lumii.

Sunt atâția oameni creștini cari ne citesc gazeta și o țin cu bună rânduială 3—4 ani de zile. Cu plata abonamentului mai și schioapăț uneori, că viața-i grea, necazurile multe. Noi așteptăm cu răbdare, că avem și noi inimă și ne zicem: Ce să strângem omul de gât, că cine știe ce greutate are! Plătește el mai târziu, când i-o veni bine. Așteptăm și trimitem gazeta înainte!

Odată, după ani, când vedem că președintele îngroașe restanța, facem o socoteală, o ținem cu slove în scrisoare separată și-i aducem omului aminte, că noi încă o ducem greu și ne trebuie bănișorii!

Iar răspunsul, nu odată, e, că ne vine provocarea înapoi cu însemnarea: adresatul mort (Décédé). Ne uităm la sumă: 800—900 lei datoriei! Ne vine cu amăreală în gât, întrebăm pe preotul satului:

— Părinte, ce-i cu omul cutare și cutare?

Răspunsul:

— Mort de doi ani! Ori de mai mulți după cum e cazul.

Să-l ierte Dumnezeu, dacă-i mort, dar oare în timpul de când a murit adresatul: cine a primit, cine a cetit gazeta? Timp de 2—3 ani nu s'a găsit nici o rudenie, un vecin, primar, notarul sau măciucașul satului, cari să fi returnat foaia dela început, cu observarea: decedat! Oare nu avea chiar poștarul datoria să fi returnat gazeta omului răposat? Iar dacă el n'a făcut-o, e dovadă că foaia o primea cineva în regulă și o cetea, iar la plată: abonatul mort!

Nu avem noi drept să ne plângem și să zicem: mai este cinste și omenie pe lume?

Va zice cineva: așa vă trebuie, dacă trimiteți foaia pe așteptare. Cam așa este, recunoscem și noi. Dar cu câți n'am pățit-o, că oprindu-le foaia la termen, ne-au probowitz ca pe niște lăcți, aruncându-ne cuvinte de ocară:

— Dar ce credeți, Domnilor dela foaie: n'am eu, abonat vechiu cutare, atâta omenie, să

mă așteptați de o sărăcie de sumă de 150 lei la an? Țigan sunt eu, ori hoț, să fur munca dumneavoastră?

Iar dacă se întâmplă de moare, foaia mai merge 2—3 ani până aflăm că de plată ne putem pune pofta'n cui:

— Adresatul decedat!

Inghițim a pagubă și zicem cu durere:

— A decedat cinstea și omenia din lume!

Cum stă lumea și țara

Europa se sbate între stânga și dreapta

Cu toate căldurile verii diplomații Europei sunt în plină muncă. Niciodată popoarele părții noastre de lume nu au trăit într-o mai mare încordare decât acum. Această încordare s'a născut mai ales din lupta fățișă care se dă, deocamdată cu armele cuvântului, între celea două taberi: comunismul de-a stânga și naționalismul de-a dreapta. Unii vreau să facă din întreaga lume o uriașă Bolșevicie ca'n Rusia, alții să păstreze granițele naționale ale statelor, cu stăpânirea celor cu dragoste de neam și lege. Comuniștii se ascund la spatele așa numitului front popular, având ca semn „pumnul”, iar naționaliștii drapelul național.

Comuniștii s'au întărit prin ajungerea la putere a lui Leon Blum în Franța și prin revoluția sângeroasă din Spania. De altă parte însă, neamurile Europei se trezesc tot mai mult la conștiința sângelui și a frăției naționale, punându-se deacurmezișul fronturilor comuniste. Lupta se dă acum între acestea taberi uriașe.

Diplomații, sau împuterniciții țărilor europene, se silesc acum, să păstreze cumpăna între stânga și dreapta. Iar până când stau ei la mesele verzi, prin celea țări se dau uneori și lupte sângeroase între partizanii celor două taberi. În Spania comuniștii cu monarhiștii se ucid pe capete. Monarhistul *Calvo Sotelo* a fost clopărtit de comuniști, iar la îngropăciunea lui, în încăierarea sângeroasă care s'a iscat, au mai murit doi partizani din „Falanga Spaniolă”. Focurile de pușcă ucigătoare sunt un trist obicei azi în Spania. Găzile de asalt au multă treabă, să aresteze și să facă ordine.

Luptele dintre celea două taberi, stânga și dreapta, sunt astăzi o mare pacoaste în Europa. Pacea dintre oameni stă animată într'un vârful de baionetă și nu se știe clipa când vor curge iarăși valurile de sânge, ca în marele război din 1914—18.

Europa stă pe un morman de cenușă mocnită, care poate să ia foc din zi în zi. Noroadele sunt stăpânite par'că de un val de turbare. Și diplomații mestecă în ceanul Satanei, cântând să-l liniștească. Și toate vin din împrejurarea că oamenii uită tot mai mult pe Dumnezeu și evanghelia Mântuitorului. Iușcă să nu mai albă nimic sfânt, nimic din pacea lui Isus.

Depline puteri diul Titulescu

Țara noastră se silește să meargă pe calea mijlocie: nici cu stânga, nici cu dreapta, încunjurând vărsările de sânge, păstrând curat sufletul neamului în vechile legi și datini creștinești. Noi nu vrem război cu nimenia, veghind cu sfințenie ca granițele noastre să rămână neatinsă și țara noastră în pace.

În statutele diplomațiilor europene noi avem pe d. Nicolae Titulescu, ministrul nostru de externe, care este unul dintre cei mai mari bărbați de stat ai Europei și care știe să ne apere foarte bine toate drepturile noastre în fața altor țări și neamuri. Avem chiar mare

noroc cu mintea sa ascuțită și cu priceperea sa strălucită. Ne face nu numai cinste ci și foloase neprețuite. Titulescu al nostru e veșnic pe drumuri, veșnic la datorie, veșnic veghiază.

În ziua de 15 Iulie d. Titulescu a avut un mare sfat cu toți membrii guvernului nostru, după ce în zilele de mai înainte a avut lungi audiențe la M. S. Regele. În consiliul de miniștri din acea zi guvernul și-a dat deplina aprobare pentru tot ceea ce a făcut d. Titulescu în străinătate în interesul țării și i-a dat puteri să meargă pe acelaș drum și în viitor, având asigurarea că are la spatele său toată țara și întreg poporul românesc. Politica pe care o face D-sa prin statutele diplomațiilor Europei este politica țării și guvernul este de părere în toate cu d. Titulescu.

Înarmat cu acestea declarații d. Titulescu a plecat iarăși în străinătate, să vegheze ca România să nu fie ciuntită sau atinsă de nimeni în drepturile sale.

Știrile săptămânii

Omorul dela București

Joi, în săptămâna trecută, s'a întâmplat la București un omor îngrozitor. Fostul deputat gardist Mihail Stelescu care, între timp, s'a despărțit de vechii săi tovarăși, se afla de câteva zile într'un spital, unde voia să se opereze de niște umflături la picioare.

În timpul cât se afla acolo, 10 foști tovarăși de politică au năvălit cu puterea în spital și, sub cuvânt că Stelescu îi tradase, i-au cluruit trupul cu gloanțe de revolver, trase de toți, fără deosebire.

La urmă i-au mai clopărtit și capul cu topoarele, ca moartea să fie cu atât mai sigură. Stelescu a murit, firește, în clipe de crâncenă spaimă.

Tinerii cari l-au împușcat s'au dus de bună voie, la poliție, și s'au predat, recunoscându-și fapta. Ei au fost arestați numai decât și dați în judecată.

Toată lumea așteaptă cu inima strânsă sfârșitul acestei judecăți.

Sfințirea de preoți la Blaj. Vineri, în 17 I. c., au fost înălțați la treapta diaconatului, de către I. P. Sf. Sa *Valeriu Traian Frențu*, *Episcopul Orăzilor*, următorii clerici absolvenți: Șteu Ioan, Alexandru Ivan, Penția Ioan și Oros Cornel. Duminică, în 19 I. c., numiții diaconi au primit în Catedrala Blajului, prin punerea mânilor I. P. Sfinției Sale, darul preoției.

Nouă ani dela moartea Regelui Ferdinand. Luni, în 21 I. c., s'au împlinit nouă ani de când a murit, în castelul din Sinaia, Regele Ferdinand. În noaptea de duminică spre luni, la mormântul său dela Curtea de Argeș au făcut de strajă, toată noaptea, cu rândul, cavalerii ordinului „Mihail Viteazul”. Iar în ziua împlinirii s'au făcut în biserică slujbe pentru odihna sufletului său și pentru veșnică pomenire.

Călduri mari în țară. Din toate părțile țării vin vești de călduri cumplite. Măsurătoarele urcă la soare în unele părți până la 47 de grade. La Chișinău a înnebunit un gardian din pricina căldurii. Când l-a ajuns boala, a început să lovească în trecători. A fost prins de alți gardieni și dus la spital.

S'a înecat în Târnăvă. Vineri (18 I. c.) seara, s'a înecat la lazul cel nou al morii dela Blaj, un tânăr muncitor. Era de meserie zidar, ungur din Alud, de 18 ani. Lucra la o casă ce se ridică pe str. Regele Carol II.

Seara, după ce a leșit din lucru, a plecat cu tovarășii să se scalde. Cum nu știa înota, a fost tras de valul apei la fund. A fost scos după o oră de căutare și dus la spitalul orașului, de unde a doua zi a fost dus la Alud.

Dela „Agrul” diecezan-Cluj primim înștiințare că își va ține congresul în ziua de 26 Iulie a. c., în comuna *Șleu-Măgheruș*, jud. Năsăud. Congresul se va ține după următorul program: *Sâmbătă*, 25 Iulie 1936 orele 19 primirea Excelenței Sale Dr. Iuliu Hossu, Episcop de Cluj-Gherla, și a Comitetului Diecezan. *Vecernie*. — *Duminică*, 26 Iulie 1936 ora 8-10 Liturghie urmată de procesiune; ora 10-11 conduct etnografic. Coruri, defilarea școalelor și premilitarilor; ora 11-12 recepție la casa parohială: Preoșimea, Administrația, Școlile, Reuniunile, Cămin Cultural, Premilitari. — *Deodată* ședința plenară a Comitetului Diecezan al Ununei Marlane, în săli diferite; ora 12 ședința festivă a congresului; ora 14 masă comună; ora 17 petreceri. Participanții cari vor sosi în ziua de 25 Iulie și doresc a fi încartiruiți, sunt rugați a se anunța *Oficiul Parohial gr. cat. din Șleu-Măgheruș, din timp.*

Serbare premilitară la Rădești.

În ziua de 28 Iunie s'a sfințit la Rădești, (jud. Alba) drapelul premilitarilor aparținătorii al celui subcentru. Sfințirea s'a făcut de către M. O. Ioan Tocaci preot în loc și M. O. Iacob Tuluș preot în Meșcreac. Au fost de față tinerii din subcentrul premilitar, în frunte cu comandanții lor, intelectuali din comună, din satele învecinate și din orașele apropiate. S'au făcut și întreceri de fugă, premiat fiind tânărul Bunea din Sâncraiu.

Asigurarea plugarilor.

Sub acest titlu gazeta noastră a publicat în numărul trecut un articol, scris de p. primredactor Iuliu Maior, arătând cât ar fi ea de folositoare. Mai nou aflăm că la toamnă, după ce se va deschide Parlamentul, d. V. P. Sassa, ministrul agriculturii, va prezenta deputațiilor un proiect de lege pentru asigurarea plugarilor (recoltă mașini și vite). Iată un gând bun și folositor.

Porumbei călători.

Se știe că porumbei se pot folosi ca poștași, ducând scrisori dintr'un loc în altul. Pentru slujba pe care ei o pot face sunt învățați anume. Săptămâna trecută au fost aduși din Cehoslovacia 1.300 de porumbei călători. Duminică dimineața, ei au fost lăsați liberi și au pornit cu toții spre Capitala țării de unde au fost aduși. Au făcut până acolo o mie și o sută de km.

Prețul bucatelor.

La începutul acestei săptămâni, prețul bucatelor a fost următorul: Grâu 42—43 de mil; orz 25—26 de mil; rapiță 69—72 de mil; rapiță sălbatecă 34 de mil; secară 26 de mil.

Goană după pungași.

De o vreme încoace la București se întâmplau tot mai multe hoții și pungași, așa că poliția nu-și mai putea îndeplini datoria de a le pune mâna după cap și a le băga la răcoare. S'a hotărât deci să facă o încercare a-l prinde cu grămada și a duce cât mai mulți, în vremea aceasta de mari călduri, la răcoare. De aceea a încunjurat din toate părțile grădinile publice: Cișmigiu, Grădina Icoanei, Șoseana Kiseleff, Parcul Carol și altele și a pus mâna pe nu mai puțin de 2000 de ticăloși cari nu se puteau legitima. Între ei foarte mulți pungași de buzunare, hoști cunoscuți, bolșevici scăpați din temnițe și alte păsări bune. Acuma gem temnițele Capitalei de ei, iară oamenii pașnici se simțesc mai în siguranță.

Cutrerând un colț de țară

Excursia Școlii Comerciale Superioare de băieți din Blaj

3. de Prof. **O. I. Barna**

Des de dimineață vaporul „Brâncoveanu”, pe care eram imbarcați cu toții, se îndreaptă spre Ada-Kaleh și Turnu Severin.

În față ni-se deschide una dintre cele mai pitorești regiuni, pe care le-am cunoscut în această excursie.

Priveliștea este fermecătoare la Cazane, unde Dunărea are 130 m. lățime și peste 70 m. adâncime. Aci apa Dunării face șogmotul apei, care fierbe ca într'un cazan la foc.

Porțile de fier se numesc stâncile peste care se rostogolește apa Dunării, adunată din cele șapte țări prin care trece.

Dela Bazlaş, un mic port, Dunărea face granița între România și Jugoslavia.

Dealungul fărâmurului drept se văd porturile și satele jugoslave, alături de culturile frumoase; iar pe fărâmurul stâng șerpulește șoseaua construită între anii 1834—1836, de Austro-Ungaria, numită „Calea Széchenyi”, fiindcă s'a zidit la stăruințele marelui om de stat maghiar Széchenyi István. Această șosea trece prin stâncile găurite sau atârinate și rivalizează cu calea romană de odinioară construită, pe malul drept al Dunării de împăratul Traian, ale cărei urme se văd până azi.

La orele 11 vaporul se oprește la insula *Ada-Kaleh*, numită și insula „Cetate”, așezată între gura râului Cerna și Bahnea.

Suprafața ei se reduce la 1750 m. lungime și 4—500 m. lățime. Pe ea trăiesc 640 de suflete. Populația este turcească și se ocupă cu fabricarea rahatului, țigărilor, fesurilor și a diferitelor obiecte turcești.

Cu toții ne îndreptăm, prin parcul mic, spre strada în care comerțanții turci își vând mărfurile de mal sus. Vizităm o moschee, în care aflăm un mare covor de Smirna, având o lungime de 16 m. și o lățime de 9 m., reprezentând motive orientale, și cântărind 480 kg. Acest covor a fost donat de Sultanul Abdül Hamid al II-lea, și a cărei valoare se ridică la frumoasa sumă de 3 milioane lei.

Din vechea cetate de pe vremuri, astăzi se mai văd doar ruinele, bolțile ei, ca o mândrie, glorie, a trecutului, după cum cântă și poetul în poezia citată de T. Rumanu:

„Cu melancolica-i moschee
Se'nalță mistic pe colină,
Ada-Kaleh, cetate veche,
Ce veșnic lui Allah se'nchină
Se'nalță pe colină...”

„Și pe fantastice ruine
Dorm păsări triste plângătoare
Ce'n viersul lor duios de moarte,
Plâng stinsa Turcilor splendoare,
Dorm păsări triste plângătoare...”

Fueratul lung al vaporului ne anunță plecarea. În grupuri, excursioniștii, cu pachete de țigări și rahat în brațe, se îndreaptă spre vapor, defilând prin fața santinei de grănicer român.

La orele 12^{1/2} suntem

la Turnu Severin

În port ne întâmpină un profesor dela liceu, în a cărui internat suntem găzduși.

La orele 4 vizităm șantierul naval de construcția vapoarelor, *palatul cultural*, *biblioteca*, care dispune de peste 40 mii cărți, având cele mai vechi din anul 1479, *muzeul „Dr. C. Istrate”*, unde este expusă sania domnitorului Cuza, o tiparniță veche din anul 1850, vase

romane pentru păstrarea cerealelor, tablouri istorice, un pergament a lui Ștefan cel Mare, masa pe care, în anul 1866, s'a iscălit prima proclamație către țară dată de Regele Carol I, drapelul și mobila lui Cuza, fesul lui Osman Pașa, luat în războiul dela 1877, icoane din anul 1629, picturi pe lemn și alte o mulțime de obiecte de mare valoare.

În drum spre casă vizităm orașul, *ruinele Castrului Roman și picioarele podului lui Traian*, construit în anul 105—106, după nașterea Domnului în vechea cetate Drobeta, azi Turnu Severin.

La Curtea de Argeș

Ziua de 23 Iunie este destinată vizitării vechel cetăți și capitale a Țării Românești, Curtea de Argeș, așezată pe malul stâng al Argeșului.

Printre monumentele istorice și de artă vizităm „*Biserica Domnească*”, o veche rămășiță din gloriosă Curte Domnească. Această biserică a fost zidită de Basarab cel Mare, după 1330 și terminată definitiv, și zugrăvită, de Radu-Negru-Vodă, între anii 1374—1384. Această biserică este și locul de îngropare al acestui voevod.

Zidirea acestei biserici e făcută dintr'un rând de bolovanii de apă și trei rânduri de cărămidă. Biserica Domnească a fost reparată în anii 1750, 1788, 1827, 1843, 1894, astfel, că a putut fi păstrată, în forma originală până azi, formând singurul monument istoric din țară, păstrat din veacul al 14-lea, așa cum a fost construită de marii ei ctitori.

Mormântul lui Radu-Negru-Vodă, a rămas neatins, până în zilele noastre, cu toate că de atunci s'au scurs aproape 600 ani. Privind trupul lui, din care au rămas doar oasele, așezate în forma obiceiului creștinesc de a șeza morții în mormânt, din îmbrăcămintea lui se mai vede și azi coroana de mărgăritare, buclăle unei haine de mătăasă cu nasturi de aur, inelul lui propriu și pe cel moștenit dela tatăl său, cingătoarea și alte obiecte de aur.

În afară de mormântul lui se mai află încă vr'o 14 morminte ale locuitorilor din Curtea Domnească.

Este de remarcă, în această biserică, cele trei rânduri de pictură, de o rară frumusețe, care datează, în forma originală, din veacul al 14-lea.

În continuare vizităm *biserica catolică „Sănnicoară”*, ridicată pentru soția Domnitorului, care era catolică, și biserica episcopală. Această *biserică episcopală* numită și a meșterului Manole este clădită de Alexandru-Basarab-Vodă.

Biserica episcopală dela Curtea de Argeș, în forma în care o găsim azi, este opera arhitectului francez Lecomte du Nuy. Repararea se făcu în urma vizitei Principelui Carol din anul 1867, de către acest arhitect și a durat din anul 1875 până la anul 1885.

Astăzi această biserică prezintă cea mai mare operă de artă arhitectonică de care se mînuiează străluciri cari o vizitează.

Este împodobită cu figuri frumoase și înconjurată de un brâu românesc, pe care stau niște porumbel cu aripile întinse, având în cioc câte un clopoțel, care la adierea vântului produce o armonie plăcută.

Aci aflăm mormintele Regelui Carol I, Reginei Elisabeta și Regelui Ferdinand, alături de o mulțime de odoare scumpe.

Lângă biserica episcopală aflăm *Castelul Regal*, de o mare frumusețe, în care se găsesc lucruri vechi, din timpul Domnitorului Cuza, Regelui Carol I, Reginei Elisabeta și legenda Corții de Argeș, pictată pe perete.

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

La o mică distanță aflăm *fântâna meșterului Manole*, cu o apă foarte rece.

Dela Curtea de Argeș, ne îndreptăm, în ziua de 24 Iunie, spre atât de românescul și de pitorescul oraș.

Râmnicul Vâlcea

Dela gară spre oraș apar casele în stil românesc, alături de care domnește o curățenie minunată.

Vizităm „muzeul de zoologie al seminarului „sf. Nicolae”, unde suntem găzduși, episcopia Râmnicului-Noului-Severin, catedrala episcopală, biserica numită „*Bolnița*”, care datează din anul 1746, liceul „*Al. Lahovary*”, muzeul de fizică a distinsului profesor și constructor de aparate de fizică V. Jitaru, biserica „*Bunavestire*”, zidită la 1747, biserica „*Toți sfinții*”, parcul și strandul orașului „*Zăvoi*” și dealul Capela cu foisorul de pază, de unde ai o priveliște frumoasă asupra întregului oraș.

Sfârșitul excursiei se apropie, pentruca ziua de 25 Iunie să ne găsească

la Călmănești-Căciulata

cu apă tămăduitoare de boale și la Mănăstirea Cozia, așezată pe malul drept al Oltului, o nouă ctitorie a lui Mircea cel Mare, întemeiată la anul 1396. Aci se odihnesc osemintele marelui Domnitor și ale mamei lui Mihail Viteazul.

Picturile sunt păstrate din timpul lui Mircea, deasemenea și cerdacul spre Olt.

Mănăstirea are un muzeu, în care sunt expuse haine vechi bisericesti, un tron domnesc, vase romane, iconostase etc.

La orele 12^{1/2} vizităm băile Călmănești, unde o baie dătătoare de noi forțe și de sănătate viguroasă a încununat sfârșitul excursiei.

Cu trenul de după masă, cu toții ne îndreptăm spre Sibiu, admirând, frumoasa vale a Oltului, pentruca după un mic popas la Sibiu, trecând prin Copșa Mică, la orele 9^{1/2} seara, să sosim la Blaj, sănătoși, fericiți și într'un gând mulțumind lui Dumnezeu, de frumosul program realizat în a treia mare excursie organizată de Școala Comercială Superioară de băieți din Blaj. (Sfârșit)

Poșta gazetei

V. I. O. Se va publica mai târziu.

Ioșif Corman, Bolan. Așteptăm până la 6 Septembrie a. c.

Pr. Aurel Socaci, Nețeni. N'am primit cei 600 Lei despre cari faceti intrebare.

Valeriu Lascu, Axente Sever. În ziua de 7 Mai am primit în abonamentul Dvs. Lei 100 din cari am trecut 50 pe 1933 și 50 pe 1934. Mai aveți de plătit 100 Lei pe 1934, 150 pe 1935 și 50 pe 1936.

Corpul Portărilor Trib. Dumbrăveni

No. dos. 59—1934.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărilor prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 2601—1932 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantei Vacuum Oil Compagny S. A. Română din București repr. prin Dr. Emil Pascu adv. dom. în Blaj, pentru încasarea creanței de 122.16 dollari adecă 5852 Lei și accesorii, se fixează termen de licitație pe ziua de 24 Iulie 1936 ora 4 p. m. la fața locului în Blaj, Str. Regina Maria No. 4 unde se vor vinde la domiciliul urmăritei Dna Francisca Dr. Schieszl, prin licitație publică judiciară, o camionetă Ford cu No. 254, în valoare de 80.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 6 Iulie 1936. (430) 1—1 Portărilor: ss. IOAN ZAITA